

מסורת הש"ס

6) תמורה טו: וכל הענין ע"ש הקריבו עולות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צעירי חטאת שנים עשר הכל עולה לך';

תורה אור השלם

- הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עולות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צעירי חטאת שנים עשר הכל עולה לך'; עורא ח לה
- תחת אבתך יהי צדק ושתיהמו לשירים בכל הארץ; תחלים מה י
- כפר לנעמי ישראל אשר צדקתה ואל תתן תם ונקי כפרב עמך ישראל ונפער להם תחת דברים כח
- ורבים מהבאים והלחים ור'אשי' לאמדת הקבצים אשר ראו את תבנית הקראשון קשרו זה הבית בעצמיהם בבים בקול דודל ורבים בהרעה בשמחה להלל וסורא ג יב
- ואין הקם מבירים קול תרועת השמחה לקול בני העם כי הקם מבירים תרועת הקהל והקול נשמע עד למרחוק;
- ובפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת חמובות יפצי ועל הקהל ועת כל עם הקהל יכפר;

מוסף ראש"י

ביוצא בו אמר ר' יוסי. לא יאספם קרבן (תמורה טו). ענין עבודת כוכבים הבאים. נעץ שום שער ענינים שמעור ע"ז בני דקדקו וציר בע"ז מבין שער לחטאת, תכניס נעלה לן אכיס בני ועל כל הנהיג פני נעלה ור' שפיר שום אהל חטאת ור' ואתון שערין שפירין תן מחול לנחמה ספר טעם דתי וכן שערין אהרש"ן, דלמחנין חלחורו מקומן, ונחמנו שערין קרנן רע (כז), שערין פן הלא קרן דמתי נדי סן העם דתי ועשר קרן ור' חלכר שש ור' סכי מרח ועשה סלכר שש מה יסל לנפול כהות י ורש"י דביימח חטאת לרבות שערין ע"ז ליון פני טעם דתי (תמורה טו). ור' שפיר ש"י יום הכהנים פן שטאן חטאת המיטות (שבתות יא), והפשי' אחרים תחתיהם. ונחלאו אלוטוס (יומא טו), יעורו בולן, דלא דמי לשעיר הנזים וזמן סני למחנין לא קרני כנגד או קרני כנגד חלא פלא קרן לחיון ד יום הכפרים לנשח הכהן וסכר עברה לה שנה וכו' לכו תמחמה וסנה וכלקו ימותו קרין חטאת שפיר עגלים, סלכסח לנחש סמיני חטת חטאת שטות ון חלח חטת (שבתות יא), שערין חטת צבור מתת. לא נאמריה הלכה דמטם חטאות מתת אלא כמיד (שם ורמא ג.)

תוספות הרא"ש

6) והא אין כפרה למחוס כלומר היאך הקריבו הבאים מהשבי בני הגולה על דור של דצקיקו שחטאו הלא אין כפרה למחוס פירוש מחיים דאין במאיא בעליהם אחור מחום: פי דמי שער דיה' דלמא לא מתו.

ואף ע"ז דיריע' ודורא מתו קצת מישראל מ"מ אלו מעות שעלו מהקופה דלמא מאותן מעות הן שנתנו אותם שהם עדיין חיים כדמתן בפרק ז' דינטיין השולח חטאתו מקריבין אותו בחזקת שהוא קיים אלאמא ספקס תליין ומקריבין: דאריה כפרה זו שתכפר על יוצא מצרים. אם נמצא חילול ולא הביאו עגלה ערופה מתכפרין בזה. ס ופ"י דרובא הות. פורשי' דיל ודלמא מיטנא היה והיה ליה חטאת שפתו רוב בעליה דלא קריבה. והקשה עליו הרמב"ם דיל (והאין) ונלחאין פירושא לא עני מדי דתי הדשבים ששבו מהגולה שהיו ר' רבא חיי רובן בחורבן בית ראשון שנשארו מורדו של צדקיהו אחת התי דמתו מורדו של צדקיהו הוה נפיש טפי מרוב עלי גולה והיי' ליה חטאת שמתו רוב בעליה. וחו מכל' לפלוגי בין חטאת שמתו רוב בעליה לחטאת שמתו מיטנא בעליה. ופי' ודלמא תוך דלא הוה בימי בית ראשון הוה נפיש מתוך דאשתדתי מבית ראשון והוה ליה חיי דאשתדתי מיטנא קהל ולפטור לגמרי בשלמא לרבנן דאמרי (לעיל דף ג.) מרובין ותתמטעו כמעיקרא דיינטיין ליה רחא אלא לר"ש דאולי אף בתו דירעה ממאי' בדשעת דירעה רובה דקהל הוי. ומייתו קרא דעולי גולה רובן חיי האותן שראו בת ראשון: ס **בבאי** דלמא ריש הויא. דכ"מי לא מתוקמא שפיר דמאי קמ"ל אי מת א' מן צבור שב"ד חייבין. אבל אי מקמת לה כריש' איש דאשמעינן א"ע"פ שמתו מקמתן המביאין קרבן חייבין השאר לחביא: שפעי' לר"ש דאמר חטאת שותקת לאו למיתה. הלכך לריש חייבין: ו"א ור"ש אמרי' ירע עז דשיתאבו. ופר יוה"כ חטאת השותפותין הוא וקאמר ר"ש דאנין מתה וביהוי"כ שיתכפר באחרי ירעה. וכ"ד שמת א' מתן קריבו הנשארים: ה"ל רש"י א"ל רב יוסף כהנים קאמרת שאני כהנים דאיקרו קהל דכתיב על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר. ופי' דהאי קהל משמע דקאי נמי אכהנים ומוטש דאיקרו קהל קאמר ר"ש דחטאת דידתו כחטאת הקהל דמי ואניח מתה אבל חטאת השותפין ס"ל דמתה ומתוקמא שפיר כריש'. וגוריסא זו אינה נכונה דאדוקה הדתויא הכהנים מכלל עם הקהל מכלל דלאו קהל איקרו. ונראה כנ"י פפי' ספרה כהנים קאמרת כהנים עם לעצמן איקרו. מדרחליא כהנים מעם הקהל מכלל דחדישי איתוה עם הקהל כי שיקרין כנגד עם הקהל:

הורו בית דין

הכל עולה סלקא דעמך. והכתיב שעירי עזים לחטאת^(ט): **אף חטאת.** הקריבו לא נאכלת לפי שהיו שעירין של צבור הנשרפין לפי שהכניסו דמן לפני ולפנים כדכתיב^(ז) וכל חטאת אשר יוצא מדמה אל האהל מועד לכפר בקדש כדמתן (וזכית' דף מז.). פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין דהיינו שעירי עזרות כוכבים לצבור דלמחר רב יהודה על עבודת כוכבים הביאוס: ואיך דכ"ד. ואחז שהביאוס כ"ד הכי י"ב:

בין לר' יהודה בין לר' שמעון בין לרבי מאיר הכי קרבי הניכו חטאות והא חטאת שמתו בעליהן: **לפי שאין מיסה בצבור.** דלע"ג דמתו צבור לא אולא למיתה חטאת ידדיו: **אילימא מדרסני סחא אלוטין יסיו צדק.** דמשמע דנניס במקום אבות קיימי וכאבות מיס דמו והכל איכא צניס דדורו של דקדקיו: **אי הכי אפי' ביחיד נמי.** לימא חטאת שמתו בעליה דלא למיתה אולא דלחיו הנין במקום אב: **משעיר דר"ח.** דהוי חטאת דלמחר רחמנא דנימו ממרומת הלשכה דכל קרנות צבור מתרומת הלשכה הס בצאן והא דלמא מיימו לכו מישרל' דלמחר שנתממה תרומת הלשכה: וסנן. שרל' דפשיי'ו: **פיני מיימו.** שער דר"ח דלחלא מתרומת הלשכה והא הוי חטאת שמתו בעליה אלא ש"מ וכו': **מי דמי שער דר"ח דלמא.** מיימו מלצבור דלמא לא מיימו דספק ור' וסחי קרנה אלא הכא דורו של דקדקיו דלאי מתו: **לאויס כפרס וז.** בעגלה ערופה שחכפר על יוצאי מצרים ויוון שחכפר על יוצאי מצרים ויוצאי מצרים ממים נינהו אלאמא אין מיסה בצבור וס"ה לדורו של דקדקיו דלע"ג.

דמתו מתכפרין כולוהי חטאות: **הסס.** גבי עגלה ערופה נלחא אימנהו צניס דעיקר כי אחי' עגלה ערופה אהני (דהכי) דלמיתו קא אחי' ומנו דמכפרה אחיים מכפרה נמי אמתיס דהיינו יוצאי מצרים אלא הכא מי הו חיים הכי דורו של דקדקיו: **ודלמא מעועיו הוו.** דהאי מעועיו³ לצבור דית עי הוו והוה ליה חטאת שמתו רוב בעליה ולא קרנה והכל כתיב דקרנה: הא לא מנתי אמנת דמעועיו הוו אלא דהאי רניס ור' דכמ"י ואין סהם ממריס קול תרועת השמחה לקול ככי העם ואותן דכויס מדור על צית הלאשון היו ומלחין ממחין

הורו ראשון הוריות ו.

קול השמחה שמע מינה דרובא הוו אותן דבוצין והוי כחטאת שרוב בעליה קיימיין ומשום הכי קרנה: **והא מוידין הוו.** דורו של דקדקיו ובני קטלא מיכו ולא בני קרבן מיכו והכי מתכפרים בהנין חטאות: **סוראס** **שע** **היפה.** דאף על גב דהוו מוידין הוו מתכפרים: **פנו רצנן מס אחד מן הצבור.** כגון שהורו כ"ד ועשו צבור על פיהם ולא הספיקו להביא עד

אף חטאת לא נאכלת⁶ כיוצא בו אמר רבי יוסי¹ **הבאים מהשבי** סהגולה הקריבו [עולות] **לאהלי ישראל** פרים שנים עשר וגו' הכל עולה הכל עולה אלא חטאת לא נאכלת דתניא רבי יהודה אומר על עבודת כוכבים הביאוס ואמר רבי יהודה **אמר שמואל** על עבודת כוכבים שעשו בימי צדקיהו בשלמא לרבי יהודה משכחת לה להני שנים עשר חטאות כגון דחטאו שנים עשר שבטים דמייתו שנים עשר שעירים אי נמי דחטאו שבעה שבטים ושארא אינך בגריה ולרבי שמעון נמי משכחת לה כגון דחטאו אחד עשר שבטים דמייתו אחד עשר שעירים ואידך דב"ד אלא לרבי מאיר דאמר בית דין מבאיין ולא צבור שנים עשר הוי משכחת ליה כגון דחטאו והדר חטאו והדר חטאו עד תריסר זימני והא מיייתו להו הנהו דחטאו אמר רב פפא כי גמירי חטאת שמתו בעליה במיתה הני מילי ביחיד אבל לא בצבור א"לפי שאין מיתה בצבור מנא ליה לרב פפא הא אילימא מדרכ"ה² תחת אבותיך יהיו בניך אי הכי אפילו ביחיד נמי אלא סדוקיא דרב פפא משעיר דראש חדש מאיר רחמנא מייית מתרומת הלשכה והא מיייתו להו מישראל והנך דפיישי' הויכו מיייתו אלא שמע מינה חטאת שמתו בעליה בצבור קרבה מי דמי שער ר"ח דלמא לא מיייתו מצבור אבל הכא ודאי מיייתו אלא מעמא דרב פפא מהכא דכתיב³ **כפר לעמך ישראל** אשר פדית ה' **סראויה** כפרה זו שחכפר על יוצאי מצרים מדרכתיב אשר פדית מי דמי התם כולוהי איתינון מנו דמכפרה אחיים מכפרה נמי אמתיס מנו הכא מי הוו חיים אין הכי נמי דכתיב⁴ **ורבים** מוהבניהם והלויים ורואשי האבות וגו' ודלמא מועטין הוו ולא רבים הוו הכתיב⁵ **ו(לא הכירו בקול) תרועת**

השמחה לקול כבי העם [וגו'] והקול נשמע עד למרחוק והא מוידין הוו הוראת שעה היתה הכי נמי מסתברא דאי לא תימא הכי¹ **אילים תשעים וששה** כבשים שבעים ושבעה כנגד מי אלא הוראת שעה היתה הכא נמי הוראת שעה היתה ית"ר מת אחד מן הצבור חייבין אחד מבית דין פטורין מאן תנא אמר רב חסדא אמר רבי יורא אמר רב ירמיה אמר רב רבי מאיר היא דאמר כ"ד מבאי'ם ולא צבור הלכך מת אחד מן הצבור חייבין דהא קאים כוליה בית דין מת אחד מבית דין פטורין דהויא לה חטאת שמת אחד מן השותפין ומשום הכי פטורין מתקף לה רב יוסף וגוקמה כרבי שמעון דאמר בית דין עם הצבור מת אחד מן הצבור חייבין דאין צבור מתים מת אחד מבית דין פטורין דאדמונר דחטאת שותפין היא א"ל **אביי** שמוענין ליה לר"ש דאמר חטאת שותפין אינה מתה² **דרתניא** פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם ימותו כולן דברי רבי יהודה ר"א ור"ש³ **אומר** ירעו לפי שאין חטאת צבור מתה א"ל רב יוסף כהנים קא אמרת שאני כהנים דאיקרו קהל דכתיב⁶ על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר **אלא**

תוספות

אמר ייעו. אף על גב דלא דמי פסול דמינו בעליהם מכל מקום לא חוו למתקנה ומה

ל' פסול זה ומה ל' פסול אחר ואפילו הכי שמעין ליה דיעו:

‏הרין עקך הורו בית דין:

קהל ופר כ"ד: הורו כ"ד ועשו ז' שבטים על פיהם. פי' פריש וישא כל הקהל השתא מפרש רובו כשעשו ז' שבטים שתן רוב כספסר במביאין על דיתון כ"ד פר. ובעבודת כוכבים פר ושעיר דברי ר"מ ר' יהודה אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים ושאר שבטים שלא חטאו במביאין על דיתון פר פר. פי' כל שטט ושטט במביא שעז"פ שלא חטאו במביאין על ידי החותאן. ולפנינו מפורש כי אפי' אם חטא שטט אחד בחורית כ"ד הגדול כל אחד ואחד מויר"א שבטים במביא פר אר"פ שלא חטאו והנא אבב דחתי ר' מאיר תנא נמי איתו: ר' שמעון אומר ח' פרים ובעבודת כוכבים ח' פרים וז' שעירים (פר) ושעיר לכל שטט ושטט ופר ושעיר לכ"ד: ת"י סבסאר ירעו שהורו ושני מה הורו. פי' כגון שנודע להן שהתירו איסור אבל שכוז אם חלל התירו אם דם יכול יתו חייבין פר ת"י ונדעה החטאת ולא שיוודיע החותאין: מאן תנא אמר רב ותיאמרינן רבא דלא כר' אליעזר דתניא בספאר פסוק או הורע אילו חטאתו. אשתו נדה ואחותו עמו בבית שגג באחת מהן ואין ידוע באיזו מהן שגג כר' ר' אליעזר מחייב חטאת ור' יהושע פורט. א"ר אליעזר מה נפשו. כר. רב אשי אמר אלא תימא ר' אליעזר שאני התם בחוריה דכתיב ונדעה החטאת (אשר חטאו עליה) אקשינן הכא נמי בשגגת מעשה הכתיב אשר חטא בה. פי' בה דברי ידוע ופרקינן ההוא פרט למתעסק. וזה דר' אליעזר מיקריה בכירתות אפרה תורה. וכבר פירשתי בפרק ז' מיתות. וזה דר' אליעזר נמי כבר פירשתי סבך פרק דיעות הטומאה בשבועות: וישלשי' בסוף פרק הורוק בשבת בתו אין מתעסקין לא בחלבין ולא בעריות המתעסק בשבת פטור בחלבין ובעריות חייב. תוך בערית אמה הניח קוצר חצי ודוגרת וקצר כמגורת פטור. הריני אוכל חצי וית ואכל כות חייב. הריני מתחמם בה והוצר בה חייב: אשר חטאו עליה והקריבו קהל חטא ב' שבטים במביאין ב' פרים ג' במביאין ג' ושאר כל השבטים שלא חטאו במביאין על דיתון פר פר אר"פ שלא חטאו במביאין על ידי החותאן כל כגמר הקהל לחייב על קהל וקהל. פי' דשטט אקרי קהל: מאי טעמא דר' יהודה ר' קהלי הוו קהל קהל קהל הקהל. פי' ונעלם דבר מעיני הקהל והקריבו הקהל הרי ב' חטאות ליה למתכביתוהו בלא חייז ונכוחה ז' חטאות: הוי ד' חומר קל קהל חייב פר ד' ואין יחיד חייב פר (וחזר כר' וחזר כר') וחזר לומר קל שטט שעשה בחורית ב' חייב: ר' חייב: ר' שמועון אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים וב"ד במביאין על דיתון פר שנאמר הקהל קהל שגא והקריבו הקהל ונאמר לעגלה קהל מעיני הקהל. מה למעלה ב"ד עם הקהל בשגגה אף למטה ב"ד עם הקהל (בשגגה) פי' בקרבן. ולקמן מפרש דלר"ש אפי' חטאו במביאין על ידי החותאן כל כגמר הקהל לחייב על קהל וקהל. פי' דשטט אקרי קהל: מאי טעמא דר' יהודה ר' קהלי הוו קהל קהל קהל הקהל. פי' ונעלם דבר מעיני הקהל והקריבו הקהל הרי ב' חטאות ליה למתכביתוהו בלא חייז ונכוחה ז' חטאות: הוי ד' חומר קל קהל חייב פר ד' ואין יחיד חייב פר (וחזר כר' וחזר כר') וחזר לומר קל שטט שעשה בחורית ב' חייב: ר' חייב: ר' שמועון אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים וב"ד במביאין על דיתון פר שנאמר הקהל קהל שגא והקריבו הקהל ונאמר לעגלה קהל מעיני הקהל. מה למעלה ב"ד עם הקהל בשגגה אף למטה ב"ד עם הקהל (בשגגה) פי' בקרבן. ולקמן מפרש דלר"ש אפי' חטאו במביאין על ידי החותאן כל כגמר הקהל לחייב על קהל וקהל (וחז) [וחז] לחייבי

ב"ד (עם הקהל) בהאי ג"ש. אבל הקהל קמא לא משמע ליה דרודה תורה כלשון בני אדם דאמר איתני מעיני דפלגיא פי' (ללחצורף) [נלית עורף] ס"א ור' שמעון הרי קראי הוה קהל הקהל חד כר'. מעיני הקהל לא משמע ליה. ור' מאיר [אומר] ז' שבטים שחטאו הן רובה בגבירי ב' במביאין על דיתון פר הן פטורין שגא: למטה הקהל והקריבו הקהל ונאמר למעלה קהל מעיני הקהל מה למעלה ב"ד ולא צבור. פי' בהוראה אף למטה ב"ד ולא צבור בקרבן. דר"מ קהל הקהל לא דריש הלכך הרי קראי כתיבי מיטעין ליה לנאמר למטה קהל וכו': ור"ם קהל הקהל לא דריש חד הוה ולג"ש: ר' אליעזר ב"ר שמעון אומר משמו. פי' משש ר' מאיר חטאו ז' שבטים הן רוב הקהל במספר גברים או ז' שבטים שחן מיטעין הקהל בחשבון גברים ומיטעה דרוא רובה א' שטטאן שחן רוב הקהל בחשבון גברים: (שך) לרף ח' ע"ב) אקשינן ור"ם ור"ש דאי חטא כחייבי ב"ד אלא אם שער קח (א) איכא חוב הפר לכל חד כדאית ליה מנא ליה אמר אביי אמר קרא ויהי אם מעיני העדה נעשיתה לשגגה פי' (ענין) העדה הן כ"ד. ומשמע דעל ידי [אחרים] נעשיתה השגגה. ורבא אמר

עין משפט נר מצוה

מו א מיי פיד מהל' פסולי מוקדשים הל' 6 וסל' ג:
מו ב מיי סס הל' 3 ופיה' מהל' ערערת יוה"כ הלכס' מו:

רבינו חננאל

מאן דאית ליה בני דכתיבי כרחם אב על בניס ואיכא לאקשוויי אי הכי מאי שנא זקן. ואי קשיא לך לרב חסדא דגמר ממשא מבדי כיון דקדיל דהאי עדת ישראל בב"ד הגדול קא מיייר כרמפרש כסיפרא לישתוק קרא מיניה. והא גופיה לגמר ממשא קראמיא גמיר מסנהדרין קטנה. דאית גופה ממשא גמרא. איכא ספרוקי אי מתחם הוה אמיתא ותי מילי דרבי' דומין לו בירני נפשות וכו'בא בתן. אבל (יריחיתה) (והורוחא) היא אצ"ג דלא דמו קמ"ל ג"ש. אמרי' מנא לן דהוריותי כל המופלא דהיינו רשת הישבה אינה הוראה. ומהדוריא דאמר רב ששת וכן תנא דבי ר' שמענאל מפני מה הורו ברבר שהדוקין מורין בו פטורין. ס"א הורו ברבר שבתורה פטורין. והואל ודאי ללחן ללבוש ולא למדור: 6) אמר מר נאמר כאן ערה ונאמר לחלן ערה. אמרינו והתם מנא לן דבעינן דלא ליתוי בתו דלא מהני. אמר רב חסדא גמר מב"ד של משה שלא היה בו אחד מכל אלו. דכתיב והתיצבו שם עמך. עמך בדומין לך. ואמרינן ואימא עמך לשיטתה פי' שלא יכנסו לפניו מסויצתך. אלא אמר רב חנמן בר יצחק והקל מעליך ושנאו אתך. פי' דהא לאו כסנהדרין גדרוהי מייירי בפרשת יתרו. אלא בבחי דיעין שכלל מקום ומקום דכתיב ואתה תהווה מכל העם וגו' ובסוף פ"א דסנהדרין מפורש [דהא] דבעיא דומין לו ליפנין מקננת: פתני' קהל כגון מביאין. ועשו כל הקהל שונגין במביאין. פי' כ"ד במביאין פר. אבל אם הורו כ"ד מוידין כגון שהיו וידעין שהחלב אסור והתירוהו וישאן הקהל שונגין כל אחד מהקהל במביא שכבה או שעירה. ואף ע"ג דלא הוה שבין מיעדינן קמ"ל כרבי יוחנן בירשי פירקין. שמעי' דכל היסא דלא הויא הוראה ועשו הקהל כל אחד מן הערשין במביא שכבה או שעירה. אבל אם הורו בית דין שונגין ועשו הקהל מוידין דירעי דאיסורא קרי עבדי ודילתא מצוה לשפדו דב' הכמים באיסורא שטרין מלהביא פר דמודי לאו בר קרבן הוא. ואת למדיק שונגין ועשו שטתין הוא דפסורין הא שונגין ועשו שונגין דומיא דמוידין חייבין הכי דמי שהורו שחלב מותר ונתחלב להם חלב בשומן ואכלוהו נימא הפגוש בעיא דרמי בירשי כהני כהן גונאט לעניניה חובת. והדינן לעולם אימא לך דבי האי גונאט פטורין ואי אמר ליתא האי כיש מוידין הך בבא דשונגין ועשו מוידין תנאה איירי דתנא מוידין ועשו שונגין ולא תשמע מניה מידי דלאו דוקא היא: פתני'

הורו כ"ד ועשו כל הקהל או רובו על פיהם מבאי'ם. פי' כ"ד פר ובעבודת כוכבים במביאין פר פר ושעיר דר"מ אביי שמוענין ליה לר"ש דאמר חטאת שותפין אינה מתה² **דרתניא** פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם ימותו כולן דברי רבי יהודה ר"א ור"ש³ **אומר** ירעו לפי שאין חטאת צבור מתה א"ל רב יוסף כהנים קא אמרת שאני כהנים דאיקרו קהל דכתיב⁶ על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר **אלא**

שעירי פטורין: (שך' לוף ה') ויבין אומר י"ג פרים ובעבודת

כוכבים: י"ג פרים ר"ג שעירים דקסבר הני והני מיייתו פר ושעיר כל שטט ושטט דכל חד חד אקרי

בספסר במביאין על דיתון כ"ד פר. ובעבודת כוכבים פר ושעיר דברי ר"מ ר' יהודה אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים ושאר שבטים שלא חטאו במביאין על דיתון פר פר. פי' כל שטט ושטט במביא שעז"פ שלא חטאו במביאין על ידי החותאן. ולפנינו מפורש כי אפי' אם חטא שטט אחד בחורית כ"ד הגדול כל אחד ואחד מויר"א שבטים במביא פר אר"פ שלא חטאו והנא אבב דחתי ר' מאיר תנא נמי איתו: ר' שמעון אומר ח' פרים ובעבודת כוכבים ח' פרים וז' שעירים (פר) ושעיר לכל שטט ושטט ופר ושעיר לכ"ד: ת"י סבסאר ירעו שהורו ושני מה הורו. פי' כגון שנודע להן שהתירו איסור אבל שכוז אם חלל התירו אם דם יכול יתו חייבין פר ת"י ונדעה החטאת ולא שיוודיע החותאין: מאן תנא אמר רב ותיאמרינן רבא דלא כר' אליעזר דתניא בספאר פסוק או הורע אילו חטאתו. אשתו נדה ואחותו עמו בבית שגג באחת מהן ואין ידוע באיזו מהן שגג כר' ר' אליעזר מחייב חטאת ור' יהושע פורט. א"ר אליעזר מה נפשו. כר. רב אשי אמר אלא תימא ר' אליעזר שאני התם בחוריה דכתיב ונדעה החטאת (אשר חטאו עליה) אקשינן הכא נמי בשגגת מעשה הכתיב אשר חטא בה. פי' בה דברי ידוע ופרקינן ההוא פרט למתעסק. וזה דר' אליעזר מיקריה בכירתות אפרה תורה. וכבר פירשתי בפרק ז' מיתות. וזה דר' אליעזר נמי כבר פירשתי סבך פרק דיעות הטומאה בשבועות: וישלשי' בסוף פרק הורוק בשבת בתו אין מתעסקין לא בחלבין ולא בעריות המתעסק בשבת פטור בחלבין ובעריות חייב. תוך בערית אמה הניח קוצר חצי ודוגרת וקצר כמגורת פטור. הריני אוכל חצי וית ואכל כות חייב. הריני מתחמם בה והוצר בה חייב: אשר חטאו עליה והקריבו קהל חטא ב' שבטים במביאין ב' פרים ג' במביאין ג' ושאר כל השבטים שלא חטאו במביאין על דיתון פר פר אר"פ שלא חטאו במביאין על ידי החותאן כל כגמר הקהל לחייב על קהל וקהל. פי' דשטט אקרי קהל: מאי טעמא דר' יהודה ר' קהלי הוו קהל קהל קהל הקהל. פי' ונעלם דבר מעיני הקהל והקריבו הקהל הרי ב' חטאות ליה למתכביתוהו בלא חייז ונכוחה ז' חטאות: הוי ד' חומר קל קהל חייב פר ד' ואין יחיד חייב פר (וחזר כר' וחזר כר') וחזר לומר קל שטט שעשה בחורית ב' חייב: ר' חייב: ר' שמועון אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים וב"ד במביאין על דיתון פר שנאמר הקהל קהל שגא והקריבו הקהל ונאמר לעגלה קהל מעיני הקהל. מה למעלה ב"ד עם הקהל בשגגה אף למטה ב"ד עם הקהל (בשגגה) פי' בקרבן. ולקמן מפרש דלר"ש אפי' חטאו במביאין על ידי החותאן כל כגמר הקהל לחייב על קהל וקהל (וחז) [וחז] לחייבי

^[1] ונעלם דבר מעיני הקהל והקריבו הקהל הרי ב' חטאות ליה למתכביתוהו בלא חייז ונכוחה ז' חטאות: הוי ד' חומר קל קהל חייב פר ד' ואין יחיד חייב פר (וחזר כר' וחזר כר') וחזר לומר קל שטט שעשה בחורית ב' חייב: ר' חייב: ר' שמועון אומר ז' שבטים שחטאו במביאין ז' פרים וב"ד במביאין על דיתון פר שנאמר הקהל קהל שגא והקריבו הקהל ונאמר לעגלה קהל מעיני הקהל

^[2] דרתניא פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם ימותו כולן דברי רבי יהודה ר"א ור"ש

^[3] אומר ירעו לפי שאין חטאת צבור מתה א"ל רב יוסף כהנים קא אמרת שאני כהנים דאיקרו קהל דכתיב

^[4] על הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר

^[5] ו(לא הכירו בקול) תרועת

^[6] תרועת השמחה לקול כבי העם

